

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce **P. K.**, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalované **Policii České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie se sídlem Praha 3, Olšanská 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2015, č. j. CPR-24759-2/ČJ-2015-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2015, č. j. 4 A 75/2015 - 31,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 10. 12. 2015, č. j. 4 A 75/2015 - 31, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2015, č. j. CPR-24759-2/ČJ-2015-930310-V238, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 18. 6. 2015, č. j. KRPA-54315-22/ČJ-2015-000022. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 18 měsíců. Doba k vycestování žalobce z území České republiky byla stanovena v délce 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou kasační stížností a současně s ní požádal o přiznání odkladného účinku ve smyslu ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel neodůvodnil, vyzval jej Nejvyšší správní soud k jeho doplnění. Návrh byl doplněn podáním ze dne 27. 1. 2016, v němž stěžovatel uvedl, že by pro něj následky správního rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu. Poukázal na zázemí, které si v České republice vytvořil, a zmínil také rodinné a pracovní vazby. Především poznamenal, že nebude-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, bude nucen opustit území České republiky, čímž by mohlo být narušeno jeho právo na spravedlivý proces. V tomto ohledu upozornil například na aktivní účast v průběhu soudního řízení a potřebu komunikace s právním zástupcem. Odkázal rovněž na příslušnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které je pro ochranu práv stěžovatelů v obdobných případech přiznání odkladného účinku nezbytné.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stručně vyjádřila a podotkla, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Upozorňuje, že stěžovateli bylo správní vyhoštění uloženo z důvodu protiprávního jednání, a přiznání odkladného účinku by tak považovala za odporující veřejnému zájmu.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud připouští, že stěžovatelovo nucené vycestování do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Z judikatury zdejšího soudu totiž vyplývá, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti, a to i v případě, kdy je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (obdobně zdejší soud argumentoval například již v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění navíc platí i výstižný názor vtělený do právní věty usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, podle níž *„[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“*

Naproti tomu nelze z řízení před správním orgánem i soudem, jakož ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být nositelem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám, případně závažného porušení veřejného zájmu. Důvod pro udělení správního vyhoštění v dané věci (nelegální pobyt stěžovatele na území ČR) jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci není významnější, než úcta k právu stěžovatele na spravedlivý a řádný proces.

Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto meritorně. V této souvislosti lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, v němž zdejší soud vyložil, že *„rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé“*. Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož *„usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly“*.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku městského soudu přiznal odkladný účinek. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *„se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí“*. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku městského soudu, ale vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného má podle § 172

pokračování

odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2016

Mgr. Radovan Havelec  
předseda senátu